

2.2.2025

4. NEDEĽA CEZ ROK Sviatok Obetovania Pána

Pondelok 3.2.	Sv. Blažej, biskupa a mučeníka, ľubovoľná spomienka	Podhradová	18:00	+ Viktor
		Rozália	16:00	+ Vierka
Utorok 4.2.	féria	Podhradová	18:00	+ Mária
		Rozália	16:00	Za uzdravenie Juraja
Streda 5.2.	Sv. Agáty, panny a mučenice, spomienka	Podhradová	18:00	Za nášho duchovného otca Mareka
		Rozália	16:00	ZBP pre Natáliu a jej dieťaťko
Štvrtok 6.2.	Sv. Pavla Mikiho a spoločníkov, mučeníkov, spomienka	Podhradová	18:00	+ Štefan
		Rozália	16:00	ZBP pre Eriku s rodinou
Piatok 7.2.	féria 1. piatok v mesiaci	Podhradová	18:00	+ Anna, Václav
		Rozália	16:00	Za dar viery pre Alenu a Juraja
Sobota 8.2.	Sv. omša s nedelňou platnosťou	Podhradová	18:00	+ z rod. Buksárovej, Scirankovej a Smolenovej
Nedeľa 9.2.	5. NEDEĽA CEZ ROK	Podhradová	8:00	+ Jozef, Ján
			9:00	Za dar viery pre syna Michala
			10:00	Za jubilujúcich manželov Vladimíra a Annu 45 rokov
		Horný Bankov	14:15	
		Rozália	15:15	+ pani a pán Jestrebský

Farár : JCDr. Marek Ondrej, PhD.

prokurátor, advokát Apoštolského Tribunálu Rímskej Roty

Kaplán : ThLic. Roman Haško, PhD.

Duchovný otec : doc.ThDr.Radoslav Lojan, PhD.

Dekan Teologickej fakulty v Košiciach

Cesta pod Hradovou III/3037, 040 01, Košice

PONDELOK - PIATOK : 16:45 – 17:15

0948 29 06 07 , www.svondreja.sk

farnostsvondreja@gmail.com

Farská kancelária

Pastoračného centra
SK49 0900 0000 0050 4443 9501

Milodar je možné
poslať na účet

Farnosti sv. Ondreja, apoštola
SK43 0900 0000 0050 4444 0094

Bankový účet Kaplnky sv. Rozálie
SK17 0900 0000 0051 1082 0766

Horný Bankov

SK19 0900 0000 0051 1082 1603

Na pomoc pre ukrajinských utečencov SK76 0900 0000 0051 6482 2126

Apoštol

Informačný list

VIII.ročník/05/2025

Rímskokatolíckej farnosti sv. Ondreja, Košice

Dobrovoľný príspevok

2.2.2025

4. NEDEĽA CEZ ROK Sviatok Obetovania Pána

Boh kráča s nami v Ježišovi

Keď hovoríme o nádeji, častokrát sa odvolávame na to, čo nie je v ľudských silách a čo nie je viditeľné. V skutku, to, v čo dúfame, presahuje naše sily a náš pohľad. Kristovo narodenie, zahajujúce vykúpenie, nám však hovorí o odlišnej nádeji, o nádeji dôveryhodnej, viditeľnej a pochopiteľnej, lebo má základ v Bohu. On vstupuje do sveta a daruje nám silu kráčať spolu s ním – Boh kráča s nami v Ježišovi –, kráčať s ním smerom k plnosti života; dáva nám silu novým spôsobom zotrvať v prítomnosti, aj keď je to náročné.

Dúfať teda pre kresťana znamená mať istotu, že sme na ceste s Kristom smerom k Otcovi, ktorý nás očakáva. Nádej nikdy nie je nehybná, nádej je vždy na ceste a podnecuje nás ku kráčaniam. Táto nádej, ktorú nám darúva betlehemské Dieťa, už teraz ponúka cieľ, dobrý osud, spásu ľudstva, blaženosť toho, kto sa zveruje milosrdnému Bohu. Svätý Pavol zhŕňa toto všetko prostredníctvom výrazu: «Lebo v nádeji sme spasení» (Rim 8,24). Kráčajúc teda v tomto svete v nádeji sme spasení. A tu si každý z nás môže položiť otázku: kráčam v nádeji, alebo je môj vnútorný život nehybný, uzavretý? Je moje srdce uzavretou skrinkou alebo je skrinkou otvorenou nádeji, ktorá mi dáva kráčať? Nie však osamotenému, ale s Ježišom. Je to jedna veľmi dobrá otázka, ktorú si treba položiť.

Hľadáme na Máriu, Matku nádeje. Prostredníctvom svojho „áno“ otvorila Bohu dvere nášho sveta: jej srdce dievčaťa bolo plné nádeje, naplnené živou vierou; a tak si ju Boh vyvolil a ona uverila jeho slovu. Tá, ktorá bola po deväť mesiacov archou novej a večnej Zmluvy, v jaskynke kontempluje Dieťa a vidí v ňom lásku Boha, ktorý prichádza zachrániť svoj ľud a celé ľudstvo.

Dobre si zapamätajme toto: naše vlastné istoty nás nespasia. Naše vlastné istoty nás nespasia, jediná istota, ktorá nás spasí je istota nádeje v Boha, tá nás spasí, tá je mocná. A tá nám dáva v živote kráčať s radosťou, s vôľou konať dobro, s vôľou stať sa šťastnými po celú večnosť. Keď si spomenieme na Vianoce, tak sú to práve maličká, pastieri, naopak dôverujú Bohu, dúfajú v neho a radujú sa, keď v tom Dieťati rozoznajú znamenie naznačené anjelmi (porov. Lk 2,12).

A práve tam je chór anjelov, z výšky ohlasujúci veľký plán, ktorý toto Dieťa uskutočňuje: «Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle» (Lk 2,14). Kresťanská nádej sa vyjadruje chválou a vďakyvzdaním Bohu, ktorý nastolil svoje kráľovstvo lásky, spravodlivosti a pokoja. Každé „áno“ Ježišovi, ktorý prichádza, je zárodok nádeje. Majme dôveru v tento zárodok nádeje, v toto „áno“: „Áno Ježiš, ty ma môžeš zachrániť, ty ma môžeš zachrániť“.

Pápež František

2.2.2025

4. NEDEĽA CEZ ROK Sviatok Obetovania Pána

Sviatok obetovania Pána

Podkladom dnešného sviatku je záznam evanjelistu sv. Lukáša (2,22-39), kde sa hovorí: „Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „... všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi; a aby obetovali ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky.“ V tejto správe sa hovorí najprv o očisťovaní Ježišovej Matky a potom o obetovaní Ježiša v chráme. Podľa Mojžišovho zákona (Lv 12,2 a nasl.) každá matka po pôrode sa pokladala za poškvrnú, nečistú. Nesmela sa ukazovať na verejnosti. Mária, sama bez hriechu počatá, okrem toho, že sa stala matkou svätým, nadprirodzeným spôsobom, nebola hriešna, a preto ani nepodliehala predpísanému obradu očisťovania. No z pokory a poslušnosti voči posvätnému zákonu – aby nikoho nepohoršila – podriadila sa tomuto obradu.

Mária teda prišla do jeruzalemského chrámu so svojím ženíchom sv. Jozefom a s dieťaťom Ježišom. Na nádvorí chrámu kúpil Jozef dve hrdličky alebo holubice. Kňaz, oblečený do bieleho rúcha s farebným pásom, vykonal predpísané modlitby a obrad očisťovania zakončil požehnaním, ktorým ich vlastne vyhlasoval za čistých. Po Máriinom očistení nasledovalo obetovanie Ježiša ako prvorodeného syna. To bolo otcovou povinnosťou. Prvorodených obetovali z viacerých príčin: 1. všetky prvotiny patrili Pánovi. Tým človek uznával, že všetko požíva z Pánovej dobrotivosti; 2. z osobitnej príčiny boli Bohu zasvätené prvotiny živých tvorov: zvierat a ľudí. Pred odchodom z Egypta Boh usmrtil v Egypte všetko prvorodené aj z ľudí, aj zo zvierat, no vo svojom vyvolenom národe zachránil prvorodených, a to pre krv veľkonočného baránka, ktorý bol obrazom Vykupiteľa. Týmto záchranným činom si však Boh prisvojil prvorodených chlapcov vyvoleného národa. Preto prvorodených museli vykúpiť peňažitou obetou: museli za nich v chráme zaplatiť 5 strieborných šeklov. Len po zaplatení tohto výkupného patrili prvorodený syn otcovi. V časoch patriarchov prvorodený syn dedil po otcovi aj hodnosť patriarchu, a s ňou bola spojená aj kňazská hodnosť. Až do vyhlásenia zákonov na hore Sinaj národ nemal osobitných kňazov, boli nimi prvorodení. Keď Boh určil na svoju službu osobitný kmeň (Léviho), ostatné kmene museli prvorodených vymeniť, vykúpiť si ich: ako výkupné museli zaplatiť 5 strieborných šeklov. Hoci Jozef nebol skutočným otcem Ježiša, keďže jeho otec bol Nebeský Otec, predsa vykonával všetky otcovské práva. Jozef položil Ježiša kňazovi do rúk. Ten sa s ním obrátil k svätyni Najsvätejšieho a vyzdvihol ho k nebesiam. Tým bol obetovaný, a preto patrili Bohu, od ktorého si ho Jozef musel vykúpiť piatimi šekelmi. Týchto päť šeklov sa muselo zaplatiť v chrámových peniazoch. Rímske, čiže štátne mince sa v chráme

nesmeli používať, pretože tým by sa uznalo cisárovo panstvo nad Božím chrámom. Preto bolo na nádvorí mnoho peňazomencov, u ktorých si ľudia vymieňali rímske mince za chrámové. To sa však neobišlo bez podvodov, preto ich Spasiteľ neskoršie vyhnal z chrámu. Keď kňaz prevzal peniaze, vrátil sväté dieťa šťastnému Jozefovi, ktorý ho zasa odovzdal Márii. Pristúpil k nim aj Simeon, starý, nábožný muž, ktorý vtedy žil v Jeruzaleme. Evanjelista Lukáš o tejto príhode píše: „V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiaša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do náručia a velebil Boha slovami: „Teraz prepustíš Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu“ (Lk 2,25-32). Simeon potom vrátil dieťa matke a obidvoch požehnal. Ale Márii, jeho matke povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč – , aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“ (Lk 2,34-35). A sv. Lukáš ďalej pokračuje: „Žila vtedy aj prorokynja Anna, Fanuelova dcéra, z Aserovho kmeňa. Bola už vo vysokom veku. Od svojho panenstva žila so svojím mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema. A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta“ (Lk 2,36-39).

Na pamiatku slov starca Simeona, že Ježiš je „svetlo na osvietenie pohanov“, v tento deň sa požehávajú voskové sviečky, ktoré sa volajú „hromničné“, pretože nábožní ľudia ich zapalovali v čase hromobitia a pri nich prosili Pána Boha o odvrátenie nebezpečenstva. Donedávna, do Druhého vatikánskeho koncilu, sa tento sviatok slávil ako mariánsky sviatok, lebo sa vyzdvihovala prvá časť správy sv. Lukáša: Očisťovanie Panny Márie. Podľa novej liturgickej úpravy sviatkov sa dnešný sviatok zaradil medzi sviatky Pána, ako sa pôvodne slávil pred pápežom Sergiom I. (687-701), ktorý ho zaradil medzi mariánske sviatky. Kládie sa totiž väčší dôraz na druhú časť správy sv. Lukáša: na obetovanie Ježiša v chráme. Preto aj pomenovanie dnešného sviatku už nie je Očisťovanie Panny Márie, ale Obetovanie Pána. Podľa dnešného chápania táto udalosť patrí skôr do životopisu Pána Ježiša ako Panny Márie. Na východe sa však aj naďalej slávi ako sviatok Panny Márie.

Zdroj: životopisy svätých

2.2.2025

4. NEDEĽA CEZ ROK Sviatok Obetovania Pána

Z príležitosti narodenín našich duchovných otcov, otca Mareka a otca Romana.

Drahí naši duchovní otcovia,

veriaci z celej farnosti Vám vrúcne vyprosujú mnoho Božích darov, požehnaní, zdravie tela a ducha a veľké srdce pri vedení krehkých ľudských bytostí na ceste za Božím plánom.

Rybár ľudí

Sprav ma, Pane,
verným svojím,
o to Ťa dnes prosím.
Nech udicu lásky a sieť viery
oddnes stále nosím.

Sprav ma, Pane,
tým, čo lieči,
ľudské srdcia, duše ich.
Ten, čo sa dnes Tebe prieči,
nech zajtra prosí o kalich.

Farské oznamy

- Spovedanie: **pondelok, utorok a piatok** od 17:15, **štvrtok a sobota** od 17:30.
- Adorácia: **pondelok, utorok** od 17:15, **štvrtok** po sv. omši do 19:00.
- **V pondelok** je ľubovoľná spomienka sv. Blažej, biskupa a mučeníka, pri sv. omšiach Vám udelíme **svätoblažské požehnanie proti chorobám hrdla**.
- **V stredu je stretnutie detí o 17:15.** po ňom nasleduje **o 18:00 je svätá omša za účasti detí**, na ktorú sú pozvané všetky deti našej farnosti.
- V tomto týždni je 1. piatok v mesiaci, pozývame Vás zapojiť sa do **celodennej adorácie od 9:00**, zapísať sa môžete na hárok na nástenke pri vchode do farského kostola. V tento deň taktiež, ako zvyčajne, navštívime našich chorých na 1. piatok.
- V piatok dopoludnia navštívime chorých.
- Hromničnú sviečku si môžete zakúpiť za 3 €.
- **Farská kancelária je od otvorená od pondelka do piatka od 16:45.**

Sv. omša za zosnulých

V dnešnú nedeľu slávime sv. omšu za zosnulých, pochovaných na cintoríne sv. Rozálie, ako aj zomrelých farníkov o 15:15 v kaplnke sv. Rozálie:

Zvlášť si tento mesiac spomíname na : Juraj Môcik (80), Jozef Čisárik (75), Valéria Bónová (88), Juraj Tormásy (84), Magdaléna Matejčíková (79), Stanislav Benčát (84), Ján Matviak (77) – 1. výročie, Andrej Hrehovčík (71), Pavol Balogh (79), Peter Varhol (58), Helena Kočíšová (98).

Nech odpočívajú v pokoji !

Milodary

Na Pastoračné centrum : bohuznáma 100 € .

Veľmi ďakujeme všetkým darcom, ktorí finančne podporujú našu farnosť a Pastoračné centrum!

